

maade af denne Sag at føre den igennem med saa kort Varsel, som paa det Tidspunkt begæredes, ja, saa er denne uværdige Holdning derfor et vesteuropæisk Parlament indtaget af det nuværende Ministerium, der jo forelagde Traktaten med den bestemte Hensigt at faa den gennemført paa den Maade.

Imidlertid, det ærede Medlem har nu stillet sin Dagsorden, og vi befinder os i Øjeblikket i den ejendommelige Stilling, at hvis Oppositionen i denne Sag besluttede sig til at lægge sit Udtryk for Mistillid overfor Regeringen til den Mistillid overfor Regeringens Holdning i dette Tilfælde, som det konservative Folkeparti har givet Udtryk, vilde den højtærede Regering inden ret mange Timer være forsvundet fra sine Pladser. Da vilde Regeringen jo staa uden et Flertal. Det sædvanlige parlamentariske Flertal, paa hvilket de sidste Aars Politik har været bygget, og om hvilket der i denne Tid holdes Taler rundt omkring i Landet baade fra Regeringens Side og af Ordførere for det konservative Folkeparti, er i dette Øjeblik overført et overmaade betydningsfuldt og vidtrækkende Spørgsmaal bristet. Jeg er imidlertid tilbøjelig til at tro, at naar det konservative Folkeparti har besluttet sig til den helt modige Handling at stille denne Dagsorden, har det været i Tillid til, at Oppositionen vilde lade sin Afstemning i denne Sag bestemme udelukkende af saglige Hensyn og ikke af politiske Hensyn. Og jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Indenrigsminister, der nu glæder sig, har fremsat sine Udtalelser for nylig i den samme Tillid til Oppositionens saglige Holdning. Jeg har set, at den højtærede Indenrigsminister netop har erklæret, at nu sagde man, at i denne Sag opretholdtes Ministeriet af Socialdemokraterne, men det var en Stilling, Ministeriet ikke vilde finde sig i, nej, ikke paa nogen Maade; Ministeriet kunde ikke være afhængigt af Socialdemokraterne og deres Naade. Ikke des mindre er Ministeriet i dette Øjeblik afhængigt af Socialdemokratiets Stemmer med Hensyn til Vedtagelsen eller Forkastelsen af en Dagsorden, om hvilken det efter de Udtalelser, der nu er faldet fra Regeringsbordet, vel maa erkendes, at dersom den blev vedtaget, vilde Regeringens Grundlag være bortfaldet. Stillingen er altsaa af en ret ejendommelig Karakter her i Folketinget i Øjeblikket. Imidlertid tror jeg at turde tilføje, at den Tillid til Oppositionens saglige Holdning, som de to ærede Partier

har vist, ikke vil blive skuffet, Oppositionen vil behandle Sagen rent saglig og tage sin Beslutning uden Hensyn til, hvilke Følger dette maatte faa for Ministeriet eller for Samarbejdet mellem de to Partier, der til daglig opretholder dette.

Vor Opfattelse er jo, at den Traktat, der her er blevet forelagt, bør godkendes af Rigsdagen. Der er utvivlsomt Stemninger i Befolkningen, som til en vis Grad vender sig imod den, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke den Dagsorden, der er stillet fra konservativ Side, i første Række netop er Udtryk for en instinktmæssig Uvillie i Dele af Befolkningen mod at træde i det Forhold til Rusland, som denne Traktat vil betyde, en Uvillie, som rent stemningsmæssig kan gøre sig gældende indenfor forskellige Partiretninger i Danmark og ingenlunde er begrænset til det konservative Folkeparti alene. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel afviste denne Stemning som Bevæggrund til Partiets Stilling, men det er dog vel alligevel den, der ligger bagved. Det, der er en Følelse af, er, at saa længe Tilstandene er, som de er i Rusland, saa længe der derovre handles paa en Maade, der i saa høj Grad er i Modstrid med, hvad man indenfor store Dele af det danske Folk finder er naturlige Former for en Stats Styrelse, en Regerings Behandling af Statens Borgere, synes man, at man krymper sig ved at træde i et nærmere Forhold til den paagældende Stat. Denne Følelse er i og for sig naturlig, og jeg er ikke sikker paa, om man ikke kunde naa videre frem i Forholdene i Verden, hvis Vilkaarene var saadanne, at saadanne Stemninger kunde gøre sig gældende i Forholdet mellem Stater. Men vi maa alle erkende, at saadanne er Vilkaarene for Staters indbyrdes Samliv ikke, de har ikke været det før, og de er det heller ikke i dette Øjeblik.

Naar man nu ud fra denne Stemning har en Følelse af Uvillie overfor Forbindelse med Rusland, er der Grund til at minde om, at forud for det Styre, der nu er i Rusland, var der derovre et andet Styre, med hvilket Danmark har staaet i det allernøjeste Samarbejde paa Tidspunkter, hvor der i Rusland handledes paa en Maade, som store Dele af den danske Befolkning fordømte i allerhøjeste Grad. Jeg mindes fra min Ungdomstid de Stemninger, der i brede Lag i det danske Folk fremkaldtes ved den Maade, hvorpaa det politiske Politi i Rusland virkede, ved hele den Anvendelse, der fandt Sted af et Magtsy-